

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. LIII. De Concordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

de *fid. instr. Auth. atqui semel. C. de probat.* Intelligi, si agitur de probationibus testium vel instrumentorum: sed quo minus iudex iurejurando causam decidere possit, nihil impedit conclusio in causa. Neque enim hæc est probatio litigatoris, sed iudicis potius ad veritatem investigandam provisio. *Fach. 1. contr. 17.*

II.

Conclusio libelli restringit narrata ad ea, quæ in conclusione petuntur, *arg. l. 2. C. de pet. hered.* quia in conclusione stat modus agendi. *Dd. in l. edita. 3. Cod. de edend. & in c. hæc quippe 10. caus. 3. q. 6. Schurff. consil. 81. centur. 1.* Ea causa est, cur *Dd.* libelli terminum conclusionem appellent. *Bald. in d. l. edita. n. 133. Curt. jun. 302. n. 2. vol. 3. Vultej. inter Consil. Marpur. consil. 15. num. 32. vol. 1.* Adaptatur enim ad narrata præcedentia. *Socin. consil. 262. in causa. num. 1. vol. 2.* cum causa concludendi conclusionem declaret, ut ait *Bald. in l. 5. n. 1. Cod. de Rei vind. Dec. consil. 58. protervi. n. 4. Wefemb. 1. consil. 21. n. 5.* Nec narrata in libello extendunt libellum ultraquam in conclusione petitur fuit. *Ant. de Buttr. in cap. fin. de judic. Alex. consil. 17. n. 2. nisi in libello subiciatur clausula petens jus & iustitiam ministrari; tum enim etiam secundum ea, quæ probata fuerunt, ferenda erit sententia, quæ tamen clausula tunc demum hunc effectum sortitur, quoties id in actoris commodum redundat, secus enim est, si in ejus detrimentum cederet, tum enim potius conclusioni standum, quam ut libellus ex dicta clausula generali præter intentionem actoris extenderetur. Hartm. Pistor. 1. q. 45. n. 23.*

III.

In conclusione censentur repetita, quæ in præfatione præmissa sunt. *l. Titia 134. §. idem 1. & §. ult. de V. O. Wefemb. comm. Cod. n. 34.*

IV.

Conclusum in causa vel sententiam esse perlatam sunt paria. *l. si rem 29. §. fin. ff. de evict. l. quamvis indubitan 19. C. de adult. declara, quod scil. parificatio illa procedat quoad partem, cui ex conclusione manus sunt ligatæ: secus quoad iudicem, cujus officium facta conclusione non conquisceat. Gail. lib. 1. obs. 107. n. 7.*

V.

CONCLUSIO potius attenditur, quam facti narratio. *Lap. alleg. 55. Quidam coram judic. n. 5. vers. de hoc patet. Innocent. in cap. super litteris 20. de rescript. Jason. in §. omnium 1. n. 129. Instit. de actionibus. Cuman. consil. 63. Vicarius quidam. in princip. Angel. de Perus. consil. 36. Pro decisione. n. 3. vers. Secundò præmitto. Gemin. consil. 118. Ne super deductis. num. 5. vers. nec etiam potest justificare, ubi quod conclusio, & non narratio attendi debet. Bald. consil. 353. De libello, lib. 2. Alex. consil. 121. Viso processu, num. 2. & 3. lib. 1. & consil. 44. Eximie. num. 3. & 4. vers. quantum lib. 7. ubi quod libellus, in quo duo actores narrantur, sed in conclusione*

unus solus exprimitur, sustinetur secundum conclusionem, *Calderin. consil. 483. in fine; aliàs §. de accusat. ubi quod in denunciatione judiciali attenditur conclusio ad exemplum libelli, non autem narrativa, Federic. de Senis consil. 158. ubi declarat, quod non semel ex narratis sumitur conclusio, & sufficit, quod ex narratis sequatur idem quod exprimi debebat, refert, & alia plura adducit Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. C. concl. 558. per totam.*

VI.

CONCLUSIO sola attenditur, ac obligationem inducit, & non quod tractatur, & dicitur, *l. si voluntate §. Cod. de rescind. vendit. cap. tua §. ac bis quæ fiunt à Præl. Alex. consil. 13. n. 6. in fin. & consil. 18. n. 2. & consil. 28. n. 3. lib. 1. Rebuff. ad concord. Francia. in rub. de constitut. in gloss. verb. tractatus vers. nec aliquod jus ex tractatu queritur. Gonzal. ad Regulam §. Cancel. gloss. 63. num. 34. [Unde ex modo concludendi qualitas actionis intentatæ colligitur, & demonstratur, cap. literæ 3. de dilat. & ibi gloss. in verb. tribus annis. l. non debet 11. in fin. ff. de dolo. Bart. in l. certi conditio in princ. ff. de reb. cred. & in l. Aurelius. §. Stich. de liber. reg. Ripa in l. 12. §. 1. n. 137. de acquir. poss. Dec. consil. 156. n. 1. & consil. 252. Vultej. inter Consil. Marpur. consil. 15. n. 30. vol. 1. Bart. in l. si priusquam. n. 13. ff. de oper. nov. nunc. Decian. consil. 130. num. 2. vol. 3. Bursat. consil. 234. n. 3. vol. 3. Cephal. consil. 393. n. 163. vol. 3. Myns. respons. 25. n. 2.*

Limita, quoad allegationes juris; licet enim sit conclusum, nunquam tamen intelligitur præclusa via allegationibus juris, cum semper Jura & Leges allegari possint. *Bald. in Auth. jubemus. in ult. col. C. de judic. & l. quamvis 19. Cod. de Adult. & Nov. 115. in princ. Arnold. de Reiger. in exercitat. pract. disput. 8. tb. 3.*

CAP. LIII.

De Concordia.

Concordare non est idem utrumque in corde habere, quodcumque illud sit, sed in re eadem (vel eodem modo, idem in eodem) *Arist. 9. Ethic. 16.* hoc eleganti exemplo declarat *Joach. Camerar.* cum ait: *Audita est honorati cujusdam viri vox, quem tali in mentione nominare non oportet, se uxoremque suam unam sententiam habuisse, compluribus annis ab initio conjugii, & idem voluisse ambos dicentis. Et se enim & illam in domo dominari cupivisse, & merito huc referri potest ex Augusta Caroli V. Historia memorabile*

exem-

exemplum. Cum enim poſt Franciſci Sfortie mortem à Caſare Gallus per Legatum Ducatum Mediolanenſem peteret, IDEM SIBI PLACE-RE, quod Fratri ſuo Regi Gallie placere videret, reſpondit, Legatus optatam ſe obtinuiffe ſenten- tiam ratus tum quidem omnia felicia Regi per- ſcribit: ſed Carolus Ducatum eum ſibi non mi- nus quam Gallo placere, ideoque à ſe non mi- nori ſtudio retinendum, quam à Gallo expeten- dum ſenſerat. Chy. in Orat. de Carol. V. facit ad hanc rem locus elegans Sen. lib. 3. de via. cap. 34. Quod vinculum amoris eſſe deberet, ſeditioſa at- que odii cauſa eſt, idem velle; & lib. 5. de benef. c. 83. omnes, qui in iſta negotiatione (ſcil. emendi vendendique) ſunt, idem volunt (ſcil. lucrari & quantum facere.) Simile quid eſt in l. generali. 32. de uſu & uſufr. leg. ubi teſtator præcipit legata- tio, cui uſumfructum legaverat, ne contenderet cum herede, ſed potius concordaret; ſic enim putare teſtatorum aliquando etiam proprietatem fundi conſequiturum: Heredi autem impe- rat; omnia facere velint, ut amici ſint; Hoc enim utrique expedire.

CAP. LIV.

De Concurſu Agentium.

Quoties ob publicum intereſſe pluribus agen- di licentia competit, toties ille præfertur, cujus ex populo magis intereſt.

Ratio: quia iſi majori jure agendi nititur præ- aliis, ergo cæteris quoque potior eſſe debet.

Exemplum eſt in actione albi corrupti, & in omnibus aliis actionibus popularibus.

De concurſu duorum præceptorum juris naturæ vid. Jus Naturæ.

De Concurſu Sponſaliorum vid. Sponſalio- rum concurſus.

CAP. LV.

De Condemnatione.

Axioma I.

Condemnari quem inaudita cauſa inhumana eſt, C. A. de in juſ voc. th. 3. idque æquitatis ratio non patitur. l. 1. ff. de requir. reis vel. ab- ſent. damn. Quin imo in dubio potius ad libera- tionem & contra ſiſtum concludendum. l. non puto 10. de jur. ſiſc. d. Arianus 47. de O. & A. Gail. 2. obſ. 101. n. 1.

Excipe, niſi contumaciter abſit. vid. l. 13. C. de jud. ut tamen ita abſeſſe dicatur, necelle eſt prius citationem rite inſinuatam & relationem nunci- cui, quando, quomodo, ubi & in quo loco inſi- nuatio facta ſit, ad acta eſſe conſignatam. Hic enim relationis actus ſubſtantialis eſt: adeo ut niſi illo prævio totus proceſſus in contumaciam non ſubſiſtat. l. 5. §. 1. ff. Ex quibus cauſ. in poſſ. eat. ubi Bart. num. 1. Gail. 1. O. 54. n. 7. Mynſ. 6. O. 10. n. 8. Verum hæc dicta procedunt tantum in civilibus, ſecus in criminalibus, ubi nec ex cau- ſa contumaciæ velut ex nuda ſuſpicionem, & præ- ſumptionem quis condemnari debet. l. 5. de pan.

adde Hoſteder. tom. 1. hiſtor. pag. 5. ubi Hadria- nus 6. Pontifex in Inſtructione Nuntii ſua ad Co- mitia Norimbergienſia 1522. hoc axioma allegat, ſimulq. limitat. Sublimita: in officio delinquentes & auſugientes etiam abſentes condemnari poſ- ſunt l. 21. C. de pen. l. 6. C. de cobortal. & Princip. vid. omnino de hæc materiâ Perez. C. de Cobor- tal. n. 22. ſeq. Brunnem. C. eod. vol. 4.

II.

Patuus eſt judex, qui aliter condemnat, quam fuerit petitus. l. ult. C. de ſideiſcommiſſ. Ratio, quia poteſtas judicis ultra libellum non extendi- tur. vid. latè ad hoc Axiom. Carpz. P. 1. c. 26. de ſin. 6. per tot.

CAP. LVI.

De Conditione.

Axioma I.

Conditiones Dominis non dantur nec quis- quam rem ſuam condicit. l. ult. uſufruct. quem- cav. l. 1. §. 1. de Cond. Trit. Ratio peti poteſt ex §. 14. Inſtit. de act. quia in conditione iſta for- mula ulurpatur. Rem dare oportere. Dare autem eſt dominium transferre, quod ut fiat, Dominus petere non poteſt. l. 14. §. 2. de except. rei jud.

Limitatur hæc regula quoad perſonam furis. d. §. 14. verſ. plane odio furum. Inſtit. de act. nam Dominus licet rei furtiva dominium retineat, tamen rectè cum fure conditione experitur, tot. tit. de condiſt. furt. quod ſpeciali odio furum in- troduciunt, ut non tantum ut alii poſſeſſores R. V. & actione ad exhibendum, ſed etiam in ſpecie ut fures conditione durius obligentur. Et hoc circa fures ab initio peculiare fuit. d. §. 14. hodie hæc eadem conditione obligantur etiam. 1. raptor. d. l. 1. §. 1. & l. 2. de Cond. Trit. tan- quam fur improbius. pr. Inſtit. de vi bon. rapt. 2. conjux quæ divortii cauſa res amovit. l. 26. rer. amor. 3. depositarius, qui depositum penes ſe eſſe negavit. l. 13. §. 1. de poſiti. 4. qui pignus ſolu- to credito dolo reſtituere noluit. l. 4. §. 1. de reb. cred. adeo ut generalem limitationem formare liceat: Cuilibet injuſtè poſſidenti Dominum rem ſuam poſſe condicere. l. 6. de cond. ob turp. vel injuſt. cauſ. Cujac. ad d. l. 4. §. 1. de reb. cred. & in Pap. ad l. 5. rer. amor. pag. 282.

II.

Conditiones non infamant, quamvis ex famo- ſis cauſis pendeant. l. 36. de O. & A. Ratio, quia licet cauſa importaret infamiam, formula tamen actionis in factum temperata facit eam ceſſare. arg. l. 11. §. 1. de dolo. Verum hæc procedunt, quoad infamiam Juris, non quoad infamiam fa- ctæ. Weſemb. in π. ff. de his, qui not. infam. l. 1. §. item adverſus. ff. unde vi. l. 8. C. eod.

CAP. LVII.

De Conditione

ex Lege.

Quoties adest pactum legitimum, toties da- tur Condiſtio ex lege. l. un. ff. de condiſt. ex le- ge.